

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ.

Με βήμα ταχύ έπαυξανόμενον κατά πᾶσαν στιγμήν ὑπὸ τῆς ὠθήσεως τοῦ βορείου ἀνέμου ἀνέβην καθ' ὄλον τὸ μῆκος τὴν Λεωφόρον Πανεπιστημίου. Κάμψας τὴν παράπλευρον τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας ὁδόν, εὑρέθην πρὸ τῆς Γερμανικῆς λέσχης, ἧς τὸ ἀπλετον φῶς ἀντενακλάτο ἐπὶ τῶν κεκλεισμένων παραθύρων τῆς ἀπέναντι οἰκίας, ἧς ἀνήκει εἰς τοὺς ἐν τῇ πόλει μας πατέρας τοῦ καθολικοῦ ποιμνίου. Οἱ ἤχοι τῆς ἐν τῇ λέσχῃ παιανίζουσης ὀρχήστρας, διερχόμενοι διὰ τῶν χαρμιδῶν τῶν κακῶς κεκλεισμένων παραθύρων, ἐτάραττον τὴν, κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, ἐσπερινὴν προσευχὴν τῶν ἁγίων πατέρων, ἐμβάλλοντες εἰς αὐτοὺς τὸν πειρασμὸν, ὅτι παραπλευρῶς ἔκαμνε τὰς ἀποκρῶς χορεύον τὸ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν αὐτῶν ποίμνιον.

Κτυπῶ τὴν θύραν· αὕτη ἀνοίγεται καὶ εὐρίσκομαι bouche-a-bouche μετὰ παχύσαρκον ὡς χοιρομήριον ὑπὲρ τὴν ἴσως ζυθοπωλείου.

— Τὸ εἰσιτήριόν σας, Κύριε. — Ἴδου αὐτό. Δώσας δὲ τὸ εἰσιτήριόν μου, διέβην πρὸ τοῦ Κερβέρου τούτου τῆς Γερμανικῆς ἐσπερίδος. Εἰς τὸ μέσον τῆς κλίμακος δύο φρακοφορεμένοι Γερμανοὶ, φέροντες ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ Γερμανικὸν ἐθνόσημον, ὑπεδέχοντο τοὺς προσκεκλημένους. Ἀνέβην ταχέως τὴν κλίμακα μετὰ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ εὕρω μεγαλύτεραν θερμοκρασίαν ἐντὸς τῆς αἰθούσης· μάτην· πουθενὰ φωτιὰ, καθόσον φαίνεται οἱ καλοὶ αὐτοὶ ἀπόγονοι τῶν Χιλδερικών δὲν αἰσθάνονται τὸ ψύχος εἰμὴ εἰς δέκα βαθμοὺς κάτω τοῦ μηδενικοῦ. Ἐπομένως ἡ σπονδυλική μου στήλη μετεβλήθη εἰς σταλακτίτην, καθ' ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν αἰθουσαν φορῶν τὸ ἐπανωφόριόν μου.

Ἀνεμίχθην μετὰ τὸ πλῆθος ἀρχίσας νὰ ἐξετάζω τὰς ἀποτελούσας τὴν ἐσπερίδα καλλονάς. Ὅπως εὐκολυνθῶ εἰς τὸ ἔργον καὶ δώσω τὸ γέρας τῆς καλλονῆς δικαίως ἐπεχείρησα νὰ διαιρέσω τὰς κυρίας εἰς δύο, εἰς ἡμεδαπάς καὶ ἄλλοδαπάς. Ἀλλὰ μάτην, καθόσον τρεῖς ἐκ τῆς μελανοφθάλμου φυλῆς ὑπῆρχον, ἐνῶ ἡ ξανθότριχος ἐμέτρα τριακοντάδα. Ἀνακατέψας, λοιπὸν, αὐτὰς πάλιν ἔκαμα τὴν ἐπιθεωρήσιν μου. Μετὰ τὸ τέλος εὐρέθην περιπεπλεγμένους, διότι ἐζήτουν ὡς ὁ Διογένης ἄνθρωπον καὶ δὲν εὕρισκον. Ὁὰ μοῦ εἶπες, φίλτατε «Μὴ Χάνεσαι», εἶσαι πολὺ δύσκολος εἰς τὸ ζήτημα τῆς καλλονῆς.

Σοῦ ἀπαντῶ ὅτι ἐπρωτίμῃ νὰ πράξω, ὅπως ἡ τοῦ ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ ἐπιτροπὴ πράττει, ἧς φυλάττουσα τὸ βραβεῖον διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, ἐπαινεῖ δύο ἢ τρία ἐκ τῶν πρὸ αὐτῆς ἔργων. Καὶ οὕτως ἐπραξα. Ἐξέφρασα ἐπαινον καλλονῆς εἰς δύο, ὧν ἡ μία, δὲν θὰ τὸ φαντασθῆς ποτέ σου, ἦτο Ἑλληνίς. Τί θρίαμβος! Μεταξὺ τριάκοντα Βαβαροπρωσσιδῶν μία Ἑλληνίς ἐκ τῶν τριῶν νὰ ἀμφισβητῆ ἀπλοῦν ἐπαινον!! *Ἄς με συγχωρήσουν οἱ καλοὶ μου φίλοι Γερμανοὶ, εἶμαι εἰλικρινής. Ἐὰν ἐγεννώμην εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Σπραιου ἢ τοῦ Ὀδέρου, ἴσως ἦθελον προτιμήσει τὸ ξανθότριχον χρῶμα, τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημα ὡς ἰῶτα, τὸ ῥοδοκόκκινον ἐπὶ λευκῶν ὡς χάρτης παρεῖων, ἀντὶ τοῦ μέλανος καὶ ἀστράπτοντος ὀφθαλμοῦ, τοῦ χαριέντος καὶ συμμέτρου ἀναστήματος, καὶ τῆς διαρκούς εὐθυμίας, ἅτινα κοσμοῦν τὰς ὑπὸ τὸν καυστικὸν τῶν Ἀθηναίων ἥλιον ἀναπτυσχθεῖσας δεσποινίδας.

Τέλος ὁ ἔπαινος ἀπενεμήθη εἰς τὴν ῥοδόχρουν ἐνδυμασίαν φέρουσαν Γερμανοδεσποινίδα «Cem. καὶ εἰς τὴν μέλαιναν καὶ ἀπλουστάτην ἐνδυμασίαν φέρουσαν Ἑλληνοδεσποινίδα Μπρ...! Φαντάσου σχετικῶς αἱ λοιπαὶ!! Ὁὰ ἐρωτήσης, φίλτατε μὴ Χάνεσαι, διὰ τὰς toilettes» καθὲς συμπτῶνως μετὰ τὸ γούστὸ τοῦ καὶ μετὰ τὴν σακοῦλλά τοῦ Ὑπῆρχον στολισμοὶ ἀπὸ τοῦ ὀλοσηρικοῦ μέχρι τοῦ μπαρτζίου, καὶ ἀπὸ τοῦ χελιδονοῦρου μέχρι τοῦ καλοκαιριοῦ σάκκου. Ἡ αἰθουσα ἦτο ἀπλουστάτα διεσκευασμένη, ἡ μουσικὴ ἦτο καλῶς τοποθετημένη ἐπὶ μικροῦ ἐξώστου ἀνωθεν τῆς αἰθούσης, ἐκ τῆς ὁποίας διεκρίνοντο αἱ κεφαλαὶ τῶν μουσικῶν ὡς κολοκύνθαι τοποθετημέναι ἐπὶ ἐξώστου ἐξοχικῆς οἰκίας· καὶ ἐὰν ἔλειπον δύο ἢ τρία βιολία ἅτινα ἔπασχον ἐκ συγκάχχας, ἡ ὀρχήστρα θὰ ἦτο ἔτι καλλιτέρα. Τὴν ἐσπερίδα ἐτίμησε κατὰ καθῆκον ὁ πρέσβυς τῆς Γερμανίας κ. Ράδοβιτς, ὅστις μείνας δύο ἢ τρεῖς ὥρας ἀνεχώρησε, ὅπως ὑπάγῃ νὰ διαβιβάσῃ ἴσως νέας προτάσεις ἐκ μέρους τοῦ σιδηροῦ, κατὰ Τηλέγραφον, ἀρχικαγκελαρίου πρὸς τὸν γλυκυτάτον μας πρωθυπουργόν. Ἄλλ' ἀνέφερον τὰς λέξεις πρωθυπουργόν, προτάσεις!! Ἐρρέτω ἡ πολιτικὴ ὅπου ὑπάρχει διασκέδασις.

Μία μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἤχησε, καὶ ἀμέσως τοῦ χοροῦ διακοπέντος, ὁ κόσμος ὅλος ἐκείνος διεχύθη εἰς τὸ πλῆσιον τῆς αἰθούσης τοῦ χοροῦ δωμάτιον καὶ εἰς τὰ μικρὰ δωμάτια τοῦ κάτω πατώματος, ὅπου ἦσαν τράπεζαι ἐστρωμέναι. Ἐκεῖ ἦτο πραγματικῶς λαμπρὰ εὐθυμία. Ἐβλεπες καθημένους ἀνεμ διακρίσεως θέσεων, τὸν ἀρχαιολόγον πλῆσιον τοῦ μουσικοῦ, καὶ τὸν ζυθοπῶλιν πλῆσιον τοῦ ζυθοπότου σχολιαστοῦ τοῦ Ὀμήρου. Ἠρότης! ἀδελφότης! ἔτρωγον, ἔπινον, ἐπλήρωνον Γερμανικά, τὰς θέσεις τῶν κατελάμβανον ἄλλοι, καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς. Τέλος μετὰ τὸ μικρὸν αὐτὸ γεγῆος ἡ ὀρχήστρα προανέκρουσε Contredanse· ὁ κόσμος διεχύθη εὐθυμότερος, ζωηρότερος, καὶ μετὰ τὰς εἰνας καὶ παρειαὶ ἐβουθήσας εἰς τὴν αἰθουσαν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Contredanse εἰς τὴν πλῆσιον αἰθουσαν οἱ φίλοι κ. Χζδμ. ὁ μικρὸς, Ρικ. ὁ μέγας ὁ καὶ caporal artilleur, ἐχόρευον τὸ Γαλλικὸν Κανκὰν κατεχόμενοι ἀπὸ νέφη τῆς Μπύρρας, μὴ ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἐξηυτέλιζον τοὺς δυστυχεῖς Γάλλους πρὸ τῶν νικητῶν Γερμανῶν. Μετὰ τὴν contredanse, ἐχόρευσαν πόλκαν καθ' ἣν αἱ Κυρίαὶ προσεκάλουν τοὺς Κυρίους. Ἦτο νόστιμον νὰ βλέπῃ τις τοὺς πολίτας τῆς Γερμανικῆς ὁμοσπονδίας, καμαρώνοντας διὰ τὴν προτίμησιν τῶν Κυριῶν. Τέλος ἤρχισε τὸ Cotillon ὅπερ διπύθουε μετὰ πολλῆς ἐπιτηδειότητος καὶ καλλισθησίας ἐξέχων κατὰ πλάτος καὶ ὕψος ὁ κ. Χ-ερ, προετοιμάσας ὠραίας γιγούρας.

Καὶ περὶ τὴν θνῆν ἔληξεν ἡ ἀφελὴς αὕτη ἐσπερίς, ἧς τόσον μοὶ ἤρεσε, ὥστε ἐτοιμάζω τὰ πόδια μου καὶ τὴν σακοῦλλάν μου καὶ διὰ τὴν ἄλλην, ἧς ἴσως δοθῆ. Ὁφείλω δὲ νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἰδιαιτέρων περιποιήσεων καὶ προσοχῆς ἔτυχον οἱ ξένοι ἐκ μέρους τῶν κυριῶν κομητόρων καὶ τοῦ λοιποῦ Γερμανικοῦ κόσμου. Ἐξελθὼν τὴν θνῆν πρῶτῶν ὡραν ἐδραμον ἀμέσως τροχάδην εἰς τὴν οἰκίαν μου ὅπως μὴ πάθω δευτέραν ἀποκρυστάλλωσιν καθ' ὅσον τὴν πρῶτην ἐλαίω τῆς μπύρρας κατόρθωσα νὰ ἀναλύσω.

Παύων τὴν φλυαρίαν, φίλτατε «Μὴ Χάνεσαι»,

Διατελῶ ὅλος ὑμέτερος

Βανδέερ.